

[Asger Jensen.]

forlange i dag at justitsministeren skal svare på, men jeg håber, at socialministeren vil komme i udvalget og give os et endeligt og konkret og koncist svar på dette spørgsmål.

Det ærede medlem hr. Chr. Madsen var ved at komme lidt ind på folkepensionskommissionens indre forhandlinger og refererede dem på den måde, at han havde det indtryk, at der ikke var interesse for en forbedring af pensionerne i almindelighed. Dette er ikke noget rigtigt eller rimeligt referat af kommissionsforhandlingerne. Det, der har været fastholdt af kommissionsformanden og en del af os medlemmer, er, at det, kommissionen skulle behandle, var de kommissorier, som socialministeren havde givet os. Vi skulle løse den opgave, som var stillet os. Der har ikke været taget stilling til de øvrige spørgsmål, og det må stå helt for det ærede medlem hr. Chr. Madsens egen regning, hvad han så lægger i vore standpunkter på de andre områder, hvor vi ingen stilling har taget.

Til det ærede medlem hr. Niels Mørk vil jeg sige, at jeg stadig væk er i tvivl om, hvorvidt det er fremført på en sådan måde i kommissionsbetænkningen, at det med rimelighed kan opfattes som en betingelse for løsningen af den opgave, som socialministeren har stillet os, at man også skulle løse problemer på en række andre områder. Jeg er ikke i tvivl om, at der var andre spørgsmål, som mange i kommissionen gerne så klaret og under visse forudsætninger alle ville bidrage til at klare, men det var ikke dem, kommissionen var nedsat til at klare. Den var nedsat til at løse et bestemt problem, nemlig nedslagsreglernes afskaffelse, og det var der ingen der tog afstand fra i kommissionen. Derfor synes jeg, kræfterne i første række skulle samles om at løse dette problem.

Chr. Madsen: I det, den højtærede justitsminister turde udtale sig om, var der et lille regnestykke, som han sagde han havde

fået af embedsmændene. I det regnestykke indgår tallet 7.116 kr., og den højtærede justitsminister sagde, at ved at beregne på samme måde, som jeg har gjort, kommer man altså til, at stigningen fra april 1961 til april 1962 skulle give 7.116 kr. i folkepension nu.

Justitsministeren og de pågældende embedsmænd har åbenbart overhørt en lille finesse, for der blev sagt folkepensionens grundbeløb i 1961, og de har egentlig givet mig ret i mit regnestykke, når de siger, at folkepensionens grundbeløb pr. 1. april 1963 skulle være 7.116 kr. Det er jeg glad for, for det betyder, at mit regnestykke er rigtigt, og at det er blevet accepteret både af den højtærede minister og af embedsmændene. Men de har glemt en ting. Der er noget, der hedder kompensationer, kompensationer for omsstigningerne. De 144 kr. og de 12 gange 15 kr., som nu er foreslået, skal sandelig da lægges til grundbeløbet på de 7.116 kr. Men jeg er altså glad for, at jeg har fået accept på, at det regnestykke, jeg lavede i en hast, er rigtigt. Det bevises jo tydeligt og klart ved embedsmændenes og justitsministerens godkendelse bagefter. Der er en social slagside. Der mangler omkring 300-400 kr. årligt, for at folkepensionen følger med i den almindelige velstandstigning, og det er egentlig det, det drejer sig om for mig, når man diskuterer det problem, om folkepensionen nu skal have 10, 15 eller 20 kr. sådan en gang imellem, når man synes tiden er inde dertil. Det er ikke den rigtige måde at behandle en samfundsgruppe på. Der må foretages beregninger på dette område, som der foretages beregninger for alt muligt andet. Landbrugsorganisationerne kan beregne sig til en hel del, når de skal have statsstøtte gennemført i folketinget. Jeg ved, at fagforeningsorganisationerne også kan beregne sig til meget, finde deres argumenter og på grundlag af dem bygge et regnestykke op, der er acceptabelt. Man har forhindret folke- og invalidepensionisterne i at få et sådant regnestykke bygget op, et grundlag